

[Kim Behnke]

ve et kvalificeret svar, synes vi ærlig talt, at det svar hører hjemme i et Anders And-blad.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Boligministeren sagde, at dette forslag ikke var groet i de nuværende regeringspartiers have. Men sandheden er, at de betingelser, vi stemmer om i dag, er fastsat af daværende boligminister Niels Bollmann under en regering, hvor bl.a. den nuværende boligministers parti var repræsenteret. Det er også en kendsgerning, at hvis det oprindelige aktstykke, som blev udformet i den tidligere socialdemokratiske boligministers, hr. Erling Olsens, tid, havde været i kraft i dag, skulle man ikke udbetale en krone af denne garantium. Det vil jeg gerne minde boligministeren om.

Og så vil jeg meget gerne sige til Fremskridtspartiet og alle andre, at jeg synes ikke, der er noget i afstemningen her i dag, som forhindrer os i at fortsætte opklaringen af denne sag og finde ud af, om der på et senere tidspunkt kan gøres ansvar gældende over for Boligministeriets ganske iøjnefaldende passivitet i alle disse 10 år, hvor der tilsyneladende ikke er gjort nogen indsats – heller ikke på basis af de bemyndigelser, der blev givet til Boligministeriet og skiftende boligministre i forbindelse med vedtagelsen af aktstykket – for at få disse ting på plads. Der er intet i Boligudvalgets måde at arbejde på og behandle disse ting på, som forhindrer det.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

En af de virkelig store forsyndelser, som Boligministeriet har gjort sig skyldig i i denne sag, er, at man ikke har knyttet nogen betingelser til de ansøgninger om kvoter for almennyttigt byggeri, som de pågældende kommuner ønskede. Af svarene til Boligudvalget fremgår det klart, at alle de kommuner, hvor de pågældende grunde er beliggende, har opført almennyttigt byggeri, uden at staten har sikret sig, at man først anvendte de arealer, som staten havde garanteret for, inden man fik lov til at placere bygninger på arealer, de selv havde valgt. Selv en så lille betingelse har man ikke villet stille kommunerne, så lidt er der gjort fra Boligministeriets side for at undgå, at skatteyder-

ne skulle betale denne regning på over en halv milliard kroner, og det synes jeg er grotesk.

Og jeg kan give hr. Pelle Voigt helt ret i, at denne sag bør og skal ikke slutte med, at et flertal her i Folketinget accepterer at udsende en regning på over en halv milliard kroner som nytårsgave til skatteyderne. Det er jeg helt enig i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 8 (FP) stemte for, 114 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) imod; 1 stemte (ved en fejl) hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 14:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Tilskud til strukturprojekter inden for jordbrug og fiskeri).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 3/10 91. Første behandling 22/10 91. Betænkning 11/12 91).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Svend Aage Jensby (V):

Med lovforslag nr. L 14 har skatteministeren ønsket at videreføre en ordning, som har været gældende i en årrække med hensyn til en særlig beskatning af tilskud til landbruget og fiskeriet. Vi ved, at denne ordning har fungeret upåklageligt i mange år uden administrativt besvær og uden væsentligt ressourceforbrug og har givet disse to væsentlige områder inden for vort erhvervsliv gode vilkår.

[Svend Aage Jensby]

Denne ordning ønsker et flertal bestående af Socialdemokratiet, SF, De Radikale og Fremskridtspartiet nu at ophæve. Det er især bemærkelsesværdigt, at Fremskridtspartiet, som ellers normalt er et parti, som ikke går ind for at øge skatterne, er med i dette flertal.

Det er vi meget kede af i Venstre, og vi går stærkt imod det. Disse to erhverv giver beskæftigelse til en masse mennesker, og en ophævelse af ordningen vil være til skade for dem. Derfor siger vi også, at med denne holdning går Fremskridtspartiet ind for en skærpelse af skatterne, og det er beklageligt.

Stavad (S):

Jeg vil i modsætning til den foregående ordfører glæde mig over, at den problemstilling, jeg på Socialdemokratiets vegne belyste under førstebehandlingen, er resulteret i, at et flertal i Folketingets Skatteudvalg har vedtaget, at man fra og med 1993 skal indtægtsføre tilskuddene i det år, man modtager dem. Vi får altså et overgangså, så ingen, der har fået tilsagn om tilskud, får andre vilkår end dem, de var bekendt med på det tidspunkt, tilskuddet blev bevilget.

Jeg vil godt takke både SF, Fremskridtspartiet og Det Radikale Venstre, fordi man både har været enige om denne forenkling af skatte-lovgivningen og enige i, at der bør være sammenhæng imellem det tidspunkt, hvor man modtager tilskuddet, og det tidspunkt, hvor det bliver beskattet. Jeg mener, det er helt uholdbart, at man kan modtage et tilskud uden at blive beskattet, samtidig med at der er fra- drag for de omkostninger, tilskuddet skal dække. Det kan bevirke, at man i særlige situationer kan opnå en dækning på over 100 pct. i tilskudsåret og bliver beskattet af beløbet 10 år senere. Jeg tror, det er åbenbart for enhver, at det er u hensigtsmæssigt, og derfor synes jeg også, at Folketinget kan være tjent med at gennemføre den forenkling, lave et regelsæt, som er til at forstå, og skabe sammenhæng i tingene.

Ole Donner (FP):

Jeg er helt enig i de betragtninger, hr. Stavad netop er kommet med, og jeg vil tilføje, at under førstebehandlingen gjorde jeg jo opmærksom på, at der var nogle ting her, man kunne forhandle om. Vi synes, at det er rigtigt, det,

der er sket her, og at der er lavet nogle fornuftige overgangsbestemmelser.

Så siger Venstres ordfører, hr. Svend Aage Jensby, at vi nu går ind for højere skatter, og det er jo selvfølgelig rent vrøvl. Det, der er tale om her, er nogle tilskud, og Fremskridtspartiet er i bund og grund modstander af, at der gives tilskud til dit og dat. Det, der sker nu, er jo rent faktisk bare, at når det tilskud bliver givet, bliver skatten trukket i det samme år, og dermed kommer der et mindre tilskud ud af det.

Men i modsætning til Venstre, der bare lover og lover og lover skattenedsættelser hele tiden, arbejder vi for at gøre det. Og med den arrogante holdning, der har været fra Venstres side i denne sag, er vi fuldt tilfreds med det store flertal, der har vist sig.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Ole Donner, om han er enig i, at Landbrugsministeriet og Fiskeriministeriet har udtalt sig meget stærkt mod en ophævelse af ordningen i sagens bilag 6. Jeg vil godt bede hr. Ole Donner besvare det spørgsmål, og jeg vil også gerne henstille til De Radikale, at man tilkendegiver, om man er enig i, at disse to ministerier har udtalt sig imod en ophævelse af ordningen.

Endelig vil jeg bede om, at sagen må blive tilbageført til fornyet overvejelse i udvalget.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg er ikke uenig med hr. Svend Aage Jensby i de betragtninger, hr. Svend Aage Jensby kommer med om indholdet af bilagene, men det ændrer ikke på, at Fremskridtspartiets holdning er, at man skal fjerne disse tilskud. Venstre skulle meget hellere en gang imellem tænke på at lette byrderne for erhvervslivet, specielt for fiskeri og landbrug.

Bente Juncker (CD):

Det fremgår af betænkningen, at Centrum-Demokraterne vil redegøre for deres stilling til ændringsforslagene ved andenbehandlingen. Jeg vil sige, at vi finder ikke, der er nogen grund til, at den gældende praksis skal ændres, så Centrum-Demokraterne vil stemme imod disse ændringsforslag.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

I betænkningen har Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Fremskridtspartiet og Det Radikale Venstre stillet ændringsforslag om, at tilskud efter ligningslovens § 27 b fra og med 1993 skal indtægtsføres og beskattes i tilskudsåret, og det betyder reelt en ophævelse af ligningslovens § 27 b.

I bemærkningerne til ændringsforslaget har forslagsstillerne anført, at de omkostninger, som et tilskud medgår til at dække, er fuldt ud fradragsberettigede efter de sædvanlige skatte-regler. Her må forslagsstillerne have udtalt sig mod bedre vidende. Det er også blevet hævdet, at der kan opstå situationer, hvor skattebesparelsen og det opnåede tilskud i tilskudsåret giver en dækning på 100 pct. eller derover. Heller ikke dette er sandt.

De tilskud, vi her taler om, gives altovervejende til anlægsinvesteringer i form af bygninger, ombygninger, tekniske installationer, maskiner osv. Udgifter til disse anlægsinvesteringer er jo ikke fradragsberettigede, men må afskrives over en årrække. Det vil heller ikke kunne forekomme i praksis, at skattebesparelsen og det opnåede tilskud i tilskudsåret vil give dækning på 100 pct. eller derover, og det er også dokumenteret i bilag til udvalget. Og jeg vil godt sige, at jeg synes, at det forekommer helt logisk og det eneste rimelige, at når der tales om tilskud til anlægsinvesteringer, hvor disse anlægsinvesteringer må afskrives over en årrække, er det da også i princippet det eneste rigtige at indtægtsføre tilskuddet over den samme årrække.

Det eneste, forslagsstillerne opnår med dette forslag, er en kolossal skatteskærpelse for de erhverv, der modtager disse tilskud, som hovedsagelig kommer fra EF. Der bliver tale om at beskatte pengene på én gang i det år, hvor man modtager tilskuddet, mens afskrivningerne kun kan foretages over en årrække. Der bliver tale om likviditetsbelastning for disse erhverv, og det er stærkt forbløffende, at Fremskridtspartiet, der aldrig forsømmer nogen lejlighed til at tale om, hvorledes man bør lette de skattemæssige vilkår for erhvervslivet, her lægger stemmer til en skatteskærpelse for de erhverv, der bruger disse tilskudsordninger til nødvendige strukturprojekter. Det er stærkt forbløffende, og uanset at Fremskridtspartiet måtte have sine særlige principielle synspunk-

ter om tilskud, står vi altså her med ordninger, hvor det danske samfund modtager midler fra EF, og Fremskridtspartiet lægger nu stemmer til, at det skal udløse en skatteskærpelse for de erhverv, der udnytter disse ordninger. Det er stærkt forbløffende.

Og derfor hilser jeg med tilfredshed, at et medlem af Tinget har anmodet om, at sagen kommer tilbage til udvalget, for jeg tror i høj grad, at den trænger til at blive gransket nøje-re.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Skatteministeren forsøger at give Folketinget det indtryk, at bemærkningerne til ændringsforslaget på en eller anden måde giver et forkert billede af virkeligheden. Det er i sagens natur ikke tilfældet.

Skatteministeren citerede et enkelt komma i bemærkningerne. Hvis skatteministeren var gået lidt længere hen i bemærkningerne, ville skatteministeren kunne læse, at der står:

»Dette modsvares så af, at de afholdte udgifter, som berettiger til et tilskud, vil være fradragsberettigede eller afskrivningsberettigede det pågældende år.«

Og sådan står tingene i sagens natur. Alt efter hvad tilskuddene skal anvendes til, vil man efter de helt sædvanlige skatte-regler enten få fradrag eller afskrivning efter sædvanlige regler, sædvanlige procenter, som det også fremgik af skatteministerens citat. Derfor ændrer skatteministerens argumentation i virkeligheden intet som helst.

Hvis man tager et driftsmiddel, hvor der er 30 pct.s afskrivning, vil dette driftsmiddel være fuldt ud afskrevet, mange år før man behøver at indtægtsføre tilskuddet. Det betyder også, at det er korrekt, at der er tale om en samlet dækning på over 100 pct., inden indtægten beskattes. Derfor synes jeg, at skatteministeren, der jo plejer at være en hund efter forenklinger, når der samtidig er rimelighed i det, burde stemme for et fornuftigt forslag i stedet for at stille sig op og gøre sig besværlig.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Skatteministeren forsøger at fremstille det således, at når Fremskridtspartiet stemmer for

[Ole Donner]

dette ændringsforslag, vil det medføre, at EF-pengene ikke kommer danskerne til gode. Det er jo rent vrøvl; det, der sker, er, at landbrug og fiskeri får et tilskud og resten går i statskassen, Danmark mister jo ikke nogen penge af den grund. Venstre skulle hellere koncentrere sig om at lette vilkårene for erhvervslivet i stedet for at lave alle de tiltag med moms, nedsættelse af afskrivningen fra 30 til 15 pct., forøgede kapitalkrav, mulighed for, at folk med blanke kasketter går ud og lukker små virksomheder, hvis de skylder over 50.000 kr. eller 100.000 kr. Det skulle Venstre hellere tage sig af.

Der er ingen tvivl om, at forslaget betyder en forenkling, og pengene går altså bare i statskassen på et tidligere tidspunkt, ikke spor andet.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

At hr. Stavad støtter dette forslag, kan ikke overraske nogen, og derfor vil jeg sådan set heller ikke fortsætte min diskussion med hr. Stavad. Hr. Stavad har kun fremført forventelige synspunkter, og man kan selvfølgelig kun anerkende, at det er lykkedes for hr. Stavad at finde tilslutning til sit synspunkt. Men det er altså sket med hjælp fra hr. Ole Donner, og derfor må interessen samle sig om hr. Ole Donner. Det overraskende her er ikke hr. Stavads synspunkt, for forslaget er helt i overensstemmelse med hr. Stavads tankegang. Næh, det overraskende er hr. Ole Donners standpunkt.

Hr. Ole Donner siger, at der er ikke tale om, at disse penge ikke kommer det danske samfund til gode. Det har hr. Ole Donner fuldstændig ret i. Men de kommer de offentlige kasser til gode, ikke de private erhverv, og det er det, der er det overraskende ved hr. Ole Donners standpunkt.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg mener, der må foretages en lille korrektion til hr. Ole Donners indlæg. Hr. Ole Donner sagde, at det kun betyder, at pengene kommer i statskassen lidt tidligere. Det har hr. Ole Donner selvfølgelig ret i, dog med det forbehold, at når man har indrettet skattelovgivningen på den måde, som skatteministeren forsvarer, er der en ikke ubetydelig risiko for, at man

taber penge på grund af restancer, som ikke kan inddrives, fordi man udbetaler pengene skattefrit og der går 10 år, inden de bliver beskattet.

Hvis vi prøver at se på mønsteret for, hvor mange virksomheder der går ned i mellemtiden, er der en meget stor risiko for, at de penge aldrig nogen sinde kommer i statskassen. Og jeg glæder mig da over, at et meget bredt flertal her i Folketinget er enige om, at vi skal bestræbe os for at inddrive restancer ud fra den klare filosofi, at inden vi begynder at hakke på dem, som svarer enhver sit til tiden, bør vi i det mindste gøre en indsats for at hente pengene hos dem, som ikke overholder de gældende regler.

Derfor havde jeg egentlig troet, at skatteministeren ville glæde sig over, at vi her har endnu et bidrag til den buket af initiativer, som regeringen i godt samarbejde med os andre har lagt frem i Folketinget. Ud over at være en forenkling, ud over at være et logisk forslag, så er det også et godt forslag, der kan forhindre restancer og bevirke, at vi tager det største hensyn til den ærlige skatteyder, når vi lovgiver her i huset.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Det er selvfølgelig rigtigt, hvad hr. Stavad siger, at man har sikkerhed for, at pengene kommer i statskassen, og det bliver jeg så bebrejdet af skatteministeren. Men der er altså en stor forskel på Venstre og Fremskridtspartiet. Vi vil lette administrationen, vi vil give skattelettelser, og vi vil lette bureaukratiet for virksomhederne i modsætning til Venstre, som giver dem mere besvær, mere bureaukrati. Vi har ikke så meget imod, at pengene går i den offentlige kasse; jamen det er da udmærket, de kunne eventuelt bruges til at afdrage noget på gælden.

Sandheden er nok, at der er nogle på de store, fine adresser, som har lagt pres på Venstre i denne her sag, men det kan de ikke gøre på Fremskridtspartiet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret,

ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Kvoter for 1992. Ændrede regler for opløsning, afhændelse og pantebrevsudstedelse. Accessorisk virksomhed. Ændrede udlejningsregler. Stramning af regler for overdragelse af andelsboliger).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 9/10 91. Første behandling 24/10 91. Betænkning 10/12 91).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Grete Schødt (S):

Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til lovforslaget samt til ændringsforslagene.

Ved første behandling af dette lovforslag tilkendegav Socialdemokratiet et ønske om en undersøgelse af det reelle behov for almennyttigt boligbyggeri og overvejelser af en ny styringsmodel for dette byggeri. Vi skal stærkt beklage, at det ikke har været muligt at få foretaget denne undersøgelse endnu, men også fremhæve, at Kommunernes Landsforenings henvendelse, bilag 26 til lovforslaget, havde været et godt grundlag at arbejde ud fra og fastsætte kvoterne på baggrund af.

Vi er nu med i et finanslovforlig, som fastsætter kvoterne for 1992, og vi glæder os over, at der er en forbedring af den almennyttige kvote på 1.000 boliger. Det er også glædeligt set fra en beskæftigelsesmæssig synsvinkel.

Vi er tilfredse med, at et flertal her i Folketinget ikke kan stemme for lovforslagets stramning af formålsparagraffen for de almennyttige boligselskaber. Som det fremgår af betænkningens bidrag til lovforslag nr. L 49, stemmer Socialdemokratiet for, at ændringsforslag nr. 6 til § 1 udgår – samt ændringsforslag nr. 7, som er en følgevirkning af ændringsforslag nr. 6.

Men i bemærkningerne til ændringsforslaget er der opstået en beklagelig fejl. Socialdemokratiet er faktisk af den modsatte opfattelse af, hvad der er tilkendegivet fra Fremskridtspartiet i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 2 og 3. Vi er af den opfattelse, at det er forkert at ændre formålsbestemmelsen for almennyttige boligselskaber, således at det ikke vil være muligt for disse selskaber at administrere private udlejningsboliger i drift eller kommunale udlejningsejendomme.

Vi ønsker fra Socialdemokratiets side, at ministeren får gennemført de forhandlinger, der skal finde sted, og derefter vender tilbage til Folketinget med et forslag til en ny formålsparagraf.

Desuden mener vi, at det kan være en god idé at sælge dansk viden om boligbyggeri og boligadministration til udlandet. Vi synes, at vi sagtens kan være vores boligbyggeri bekendt, og at vi har et godt og veludviklet beboerdemokrati, som udlændinge kan bruge principperne i. Derfor vil vi gerne medvirke til, at danske boligselskaber kan engagere sig i udlandet, blot det sker under betryggende former. Det, vi ønsker, og som et flertal her i salen har tilkendegivet at de ønsker, er, at der i en ny formålsparagraf bliver givet selskaberne mulighed for ikke blot at kunne udlåne ekspertise, men også direkte at kunne deltage i eksport, således at vi får udnyttet vores muligheder optimalt i eksportsammenhæng. Lad mig dog i den forbindelse slå fast, uden at vi i dag skal gå i tekniske detaljer, at det naturligvis også for Socialdemokratiet er afgørende, at vi via vandtætte skotter sikrer, at lejerne ikke bliver berørt. Det, Socialdemokratiet ser frem til, er – som et flertal har udtrykt det – at ministeren i forbindelse med fremlæggelse af den nye formålsparagraf,